

జవాబు

అ మధ్య ప్రతి రోజు పెరిపోన్ లో మాట్లాడే ఒక స్నేహితురాలు "ఇండో-విప్సన్ కల్చరల్ ఎక్స్‌పెరిమెంట్స్ సొసైటీ వారు జపాన్ యాత్ర ఏర్పాటు చేస్తున్నారు, నేను వెళ్తున్నాను. మీరూ వస్తే బాగుంటుంది" అంటూ నన్ను ప్రోత్సహించారు. ఆ విషయం విన్న మా వారు నారికి ఆపీసు పనులవల్ల రావడానికి వీలు పడనిందున "నీ ముఖ్యమైన స్నేహితులు వెళ్తున్నారని కనుక నీకు మంచి కంపెనీ ఉంటుంది. తప్పక వెళ్ళ" మని మరింత ప్రోత్సహించారు. అలా ఈ యిద్దరి ప్రోత్సాహంతో ఆ సొసైటీలో మెంబర్ గా చేరాను. అతరువాత నాకు బాగా పరిచయస్తులు మరో యిద్దరు చేరారు.

వెళ్ళేది దూరదేశాలు.... మొదటిసారి. ఎంత కొత్త ప్రదేశాలయినా చదువు-సంస్కారమున్న పరిచయస్తులు. స్నేహితులు వున్నారు ఒకళ్ళ కొకళ్ళుం నహాయంగా వుండి బాగా ఎంజాయ్ చెయ్యించాని సరదా పడుతేనూ బయల్దేరాను. చూ గూపు మొత్తం వహేను మంది. ఆదిలో ఏడగురు ఆడవాళ్ళుం.

కొలాలంపూర్

ఒక సుముహూర్తాన మద్రాసులో ఉద

యం ఎవిమిది గంటలకు విమానం ఎక్కా. మా యాత్రలో మొదటి హాల్ట్ కొలాలంపూర్. మధ్యాహ్నం సుమారు వన్నెండున్నర గంటలకు కొలాలంపూర్ లో విమానం దిగము. ఏర్ పోర్ట్ నుండి తిన్నగా ట్రేడ్వింగ్స్ వారు ఏర్పాటుచేసిన టాక్సీలలో వైట్ సీయింగ్ కు బయలుదేరాము. సువిశాలమైన ఆతిథ్యభంగం వున్న రోడ్లకిరి. ప్రక్కల అందమైన భవనాలు బజారులు తప్ప. జన సమృద్ధం లేదు. కార్లు వేల సంఖ్యలో వెళ్తున్నా హారన్ ల మోతలు వినలేదు. అసలు అక్కడి కార్లకు హారన్ అనేది

యాత్ర

వుండదేమో అనిపించింది. పెద్ద పెద్ద మనోహరమైన వనాలు, పార్కులు, టీర్పి దిద్దినట్లున్న రబ్బరుతోటలు, అన్నీ వింతగా చూస్తూ తన్మయిత చెందాము. ప్రకాంత వాతావరణం లావుందా కొలాలంపూర్ మద్రాసు నుండి వెళ్ళిన మాకు. అలా సాయంత్రం వరకు సిటీలోను, చుట్టుప్రక్కలంతా చూడకొని మాకు బస ఏర్పాటుచేసిన ప్రక్కని పెద్ద హోటల్ కు చేరుకుని. ఆ రాత్రికి అక్కడ వుండి మర్నాడు ఉదయం విమానంలో బాంక్

Jyothi

August 72

108